

LANGAS

Šiame numeryje: linkėjimai mokytojams, kelionių įspūdžiai, neformaliojo švietimo veiklos ir kt.

Kai pamatai nuo medžių krintančius lapus, kurie dar visai neseniai paslaptinai ošė vasaros naktį, kai skrendančios gervių virtinės priverčia kilstelėti galvą aukštyn, kai dėmesį patraukia besibūriuojantys gandrai, jauti, kad vėl kažkas baigiasi, o kažkas prasideda... Ryškus, gyvastingas ruduo džiugina spalvomis. Įsileiskime šias spalvas ir į savo širdis. Gimnazijoje vėl verda gyvenimas... Ir tik nuo mūsų pačių priklauso, ar dienos švies kaip šermukšnių kekės, nutviekstos saulės, ar tamsus debesis užguls mūsų mintis, jausmus, žvilgsnius....

Mielieji Mokytojai!

Jūs esate panašūs į rašytojus, į dailininkus ar kompozitorius, nes Jūs – kūrėjai. Jūsų kūriniai yra tie nematomi paveikslai, kurie išryškėja, suskamba mokinių mintyse, sielose ir lieka jose visą gyvenimą. Už tai mes Jums sakome nuoširdų AČIŪ!

Jums skiriami patys gražiausi linkėjimai

Vidinės stiprybės ir susikaupimo dirbant mokyklos bendruomenės labai linkime **Jums, Direktore, ir Jums, Pavaduotojos**. Tegul kiekvienas mokinys jaučiasi svarbus ir atranda daugiau priežasčių šypsotis. Tegul rudens naktys Jums tampa meditacija, įkvepiančia naujoms idėjoms ir darniems santykiams su aplinkiniais.

Kantriesiems **pradinių klasių mokytojams** linkime perduoti mažiesiems savąjį entuziazmą, ieškoti atsakymų į užduodamus klausimus „kas?“ ir „kodėl?“, stengtis neužslopinti jų vaikiško smalsumo ir noro įgyti žinių. Tikime, kad jaunąją kartą sudominsite gyvu bendravimu, pranokstančiu bet kokias pramogas telefone. Tegul kantrybė ir meilė mokiniams jus lydi kiekviename žingsnyje!

O Jūsų gyvenimas, mokytojai kalbininkai, tegul nebūna vien tik klaidų taisymas, tebūna tai nuolatinis dvasinis tobulėjimas, mokymasis ir žinių gilinimas, kuris neleisčių išblėsti nuoširdžiai meilei dėstomai kalbai. Taip pat linkime nepamiršti pailsėti nuo darbų, dažniau pasidžiaugti šiltu saulės spinduliu ir pasigrožėti rudeninėmis medžių lapų spalvomis.

Mokytojams gamtininkams linkime plačiai šypsotis, kad mokiniai užsikrėstų geros nuotaikos ir optimizmo virusu. Tegul niekada nevysta gėlės ir visada pavyksta gamtosauginės veiklos idėjos!

Tikslųjų mokslų žinovams mokytojams linkime, kad balso stygos išliktų sveikos ir stiprios, kad laiko viskam užtektų, kompiuteriai niekada negestų, o ekranai sunkų gyvenimo kelią nušviestų!

Menininkams, adatų ir plaktukų mylėtojams linkime daug kantrybės padedant mokiniams įžvelgti savyje menišką gyslelę, mokant derinti spalvas ar figūras, įvaldyti kūno kalbą ar išjausti muzikos garsus. Nepraraskite pavydėtino pozityvumo ir noro menu puošti pasaulį – juk kūryba išties yra gražus ir prasmingas būdas kovoti su tikrovėje vyraujančiais neramumais.

Kūno kultūros mokytojai linkime susikaupimo klausantis, kaip susitraukinėja skilveliai ir prieširdžiai fizinės veiklos metu, ir pojūčio, kaip bėgant krosą organizme teka laimės hormonai...)

Socialinių mokslų žinovai, niekada nepameskite rašiklio, nes reikia „šitą pasižymėti“, „šitą įsidėmėti“, ieškoti informacijos istorijos puslapiuose ir net sekti šiandienines naujienas... Gyvenimo vadovėlyje viskas painu, keblu ir sudėtinga, tačiau Jūsų sukauptos žinios ir patirtis yra tarytum kompasas, neleidžiantis paklysti minčių vandenynė.

Dorinio ugdymo mokytojos! Tyliomis rudens naktimis pakelkite akis į dangų, iš kurio lyja žvaigždėmis... Sustokite. Pajuskite vidinę ramybę, kurios taip išsiilgsta kūnas. Suraskite laiko sau, atsikvėpkite nuo kasdienių rūpesčių ir pasimėgaukite dar viena išaušusia diena.

Gimnazijos socialinei pedagogai nuoširdžiai linkime kartas nuo karto palikti akinius namuose, kad pro akis praslystų mokyklos stileivos ir nereikėtų gadintis nervų – juk tai grožiui kenkia!

O specialiajai pedagogai ir tik šiomet gimnazijoje pradėjusiai dirbti **psichologai** linkime didelio atsidavimo ir meilės darbui, kad kiekvienas žmogus pajustų nuo Jūsų sklindantį gerumą, kurio, tiesa, ir dabar netrūksta. Palinkėsime išsaugoti šiltus ir atvirus santykius su mokiniais, nes kartais tereikia vieno šypsio, spindinčių akių žvilgsnio ar švelnaus apkabinimo, kad diena, o gal net visas gyvenimas taptų jaukesnis, malonesnis, gražesnis.

Negalime negalvoti apie **abiturientų auklėtoją, mokytoją Niną Žemaitienę!** Jums linkime naktimis gerai išsimiegoti, nes jau tos abiturientų problemos... Trūksta žodžių ☺

Su meile – abiturientės Laura Petrulytė ir Deimantė Povilaitytė

Italija ir džiugino, ir stebino!

Jau tapo įprasta, kad mūsų gimnazijos mokiniai laikas nuo laiko dalyvauja įvairiuose projektuose ir keliauja į kitas šalis. Vos tik prasidėjus mokslo metams, penki mūsų gimnazijos abiturientai ir anglų kalbos mokytoja Daiva Šnipaitienė išvyko į Italiją, į Erasmus+ KA1 jaunimo mainų susitikimą „Liaukimės švaistyti“. O kaipgi jiems sekėsi? Pirmiausia pakalbinome Rugilę Baltrušaitę, kuri mielai sutiko atsakyti į pateiktus klausimus.

– **Kokia buvo projekto tema, kokiomis veiklomis užsiėmėte?**

– Projekto tema – maisto švaistymas, tad ir veiklos buvo su tuo susijusios. Visą savaitę svėrėme pusryčių, pietų ar vakarienės maisto likučius. Žinoma, buvo ir žaidimų, skirtų susipažinimui, išvyka į miestą ir kitų veiklų.

– **Kas labiausiai patiko, kas stebino?**

– Įspūdžių parsivežiau visokių: ir labai gerų, ir prastesnių. Sužavėjo jūra, kaktusai, augantys visur kaip piktžolės, žmonės, dalyvavę projekte. Labai nustebome pamatę prišiuokšlintas gatves, parkus, sodus, vadinasi, žmonės nelabai tvarkingi.

– **Ar pastebėjote architektūros skirtumų?**

– Architektūra kitokia nei pas mus, bet blanki, tik bažnyčios ten žymiai puošnesnės negu pas mus – jos tikrai sužavėjo.

– **Ar karštis nevargino?**

– Oras buvo karštas, gal net per švelniai pasakyta, kad karštas. Nors temperatūros buvo 29 laipsniai, atrodė lyg būtų 35 laipsniai. Bet pripratome, o grįžus Lietuva pasitiko su šešiolika laipsnių šilumos – jau mums buvo per šalta...

– **Kaip sekėsi išgyventi ☺?**

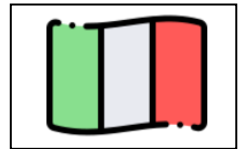
– Mes žinojome, kad apsigyvensime seminarijoje, bet kad įžengus pro duris mus iš karto pasitiks šventi paveikslai ir kryžiai, to nesitikėjome – lengvutis šokas buvo. Kambariuose taip pat buvo pakabinta paveikslų, bet pripratome. Gabija ir aš gyvenome gretimuose kambariuose, ir tai padėjo lengviau išgyventi tą savaitę. Žinoma, kad buvo visokių įsimintinų dalykų ☺, bet jų neviešinsime, nes pačią pirmą dieną pasakėme sau: „Kas nutiks Italijoje, tas ir liks Italijoje.“ Žmonės ten gyvena naktimis, dieną parduotuvės nuo 13 val. iki 16.30 val. būna uždarytos, tas laikas vadinamas Siesta. Miestas apmiršta.

– **Ar susiradote naujų draugų?**

– Susiradome draugų iš Ispanijos, Rumunijos, Makedonijos, Italijos ir kitų šalių. Ir kaip smagu sužinoti, kad sutampa skirtingų šalių žmonių pomėgiai ir charakteriai.

– **Ar pakartotumėte kelionę?**

– Kartočiau tikrai, ne vieną ir ne du kartus.

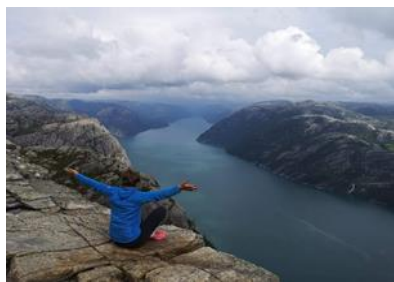

Rugilės išsakyta mintis papildė jos draugė Gabija Savaikaitytė:

– Kelionė buvo ilga, tačiau valandos, praleistos oro uoste, buvo to vertos ☺. Atvykę į Molfetą, buvome šiltai pasitikti, nors jau buvo vėlus vakaras. Išaušus rytui susipažinome su atstovais iš kitų šalių – Rumunijos, Ispanijos, Graikijos, Makedonijos ir Italijos, bei projekto veiklomis. Viso projekto metu nagrinėjome ne tik maisto švaistymo problemą, bet ir grėsmes aplinkai, taip pat susipažinome su įvairių organizacijų, kurios didelį dėmesį skiria šiai problemai mažinti, veiklomis, ir patys ieškojome sprendimų, kaip išvengti bereikalingo maisto švaistymo. Beje, patys italai maisto iššvaisto įspūdingai didelius kiekius. Šis projektas davė ne tik suvokimą apie išteklių taupymą, bet ir galimybę susipažinti kitų šalių kultūra, dainomis, šokiais, tradiciniu maistu bei kalba. Į Lietuvą grįžome įsigiję naujų draugų, patyrę įsimintinų akimirų, išmokę įvairių užsienio kalbos frazių, susiformavę kitokią požiūrį į maistą bei žmones. Tikriausiai šis projektas kiekvienam iš mūsų turi didelę reikšmę, nes suteikė ne tik gerų emocijų, bet ir išugdė kitokią suvokimą.

Abiturientės kalbino III kl. mokinės Gabija ir Laima

Tiems, kas vertina gamtos grožį!

Vasaros atostogos... Manau, visi sutiksime, jog tai pats laukiamiausias kiekvieno mokinio metas. Ne išimtis ir aš. Vos sulaukusi pirmųjų vasaros dienų, nusprendžiau pajavairinti savo atostogas ir išvykau pasigrožėti kalnuotąja Norvegija. Per savaitę teko aplankyti gana daug vaizdingų šalies vietų. Turiu pripažinti, kad Norvegija tikrai turi ką parodyti, ypač tiems, kurie vertina gamtos grožį. Savo atostogų neskyriau žymių vietų lankymui. Nusprendžiau pamatyti, koks nuostabus gali būti svetimos valstybės kraštovaizdis. Ir nė kiek nesigailiu savo pasirinkimo. Pirmosiomis dienomis važinėjome vingiuotais Stavangerio keliais ir lankėmės prie milžiniškų krioklių. Vaizdas tikrai įspūdingas! Nors klimatas ir nebuvo toks šiltas kaip Lietuvoje, nepraleidau progos pasidėginti šaltosios Šiaurės jūros paplūdimyje ir pasigrožėti dūžtančiomis bangomis. Visą likusį laisvą laiką praleidau kopdama į kalnus. Nors kelionės buvo tikrai varginančios, tačiau vaizdiniai visą vargą atpirkdavo dešimteriopai. Turbūt labiausiai įsiminė paskutinė diena, kuomet pasirinkome lipti į vieną didžiausių tos apylinkės kalnų – Preikestolen. Teko nužingsniuoti apie keturis kilometrus į vieną pusę, kad pasiektume tikslą, bet buvo verta. Tad kelionė į Skandinavijos kraštus praplėtė mano akiratį ir praturtino mane.

Silvija Ališauskaitė, III gimn. klasė

„SEVEN SISTERS CLIFF“ – SEPTYNIŲ SESERŲ KALVOS

Mano vasaros atostogų dalis prabėgo Anglijoje. Nieko nėra smagiau už laiką, praleistą kartu su šeima gamtoje. Todėl ir mes nusprendėme keliauti į pajūrį, užuot leidę laiką mieste. Kadangi tai buvo šeimyninė kelionė, važiuodami automobiliu nepritrūkome emocijų. Telefonai tapo bereikšmiai, ir mes pasinėrėme į diskusijas, nepiktus ginčus, kurie greitai pavirto į juoką.

Štai ir kelionės tikslas – „Seven sisters cliff“. Kvapą užgniaužia atsivėręs gamtos vaizdas. Ne mažiau įdomus takelis į kalvas, nes mūsų kompanionėmis tapo daugybė baltų avelių. Jautėmės lyg ne šiame amžiuje. Smagu. Įkopti į kalvas nebuvo taip lengva, kaip pasirodė iš pradžių, užtrukome beveik valandą. Bet pasiekti viršūnes vertėjo. Tik užkopęs supranti, kodėl kalvos vadinasi „Seven sisters cliff“. Pasižvalgius į pakrantę pamatai didingas, baltas ir aukštas septynias kalvas, kurių pakrantes skalauja šalta jūra, o žydras dangus ranka pasiekiamas. Jautiesi, lyg būtum pasaulio pakrašty. Ant septintos sesių kalvos stovi baltas švyturys, bet jo aplankyti mums nepavyko. Iki jo 1-1,5 valandos kelio, tam sesės šuniukas nebuvo pasiruošęs... ☺, todėl pasukome į paplūdimį (iš apačios uolos dar aukštesnės ir žavingesnės). Paplūdimys – akmenuotas, tai sukelia nuostabą. Na, o jūra po tokios kelionės irgi neatrodė labai šalta, todėl mielai šokome į ją.

Kas gi yra tos septynios seserys? Tai serija kreidinių uolų prie Lamanšo sąsiaurio. Vaizdingos baltos uolos, kurios pasitinka visus iš Europos atvykstančius, sudarytos iš mažyčių jūrų gyvūnų kalkinių griaučių, kurie čia nusėdo sluoksniais drauge su kvarco dalelėmis, sudarančiomis titnagą. Visi šie sluoksniai per amžius, tūkstantmečius, milijonus metų deformavosi ir iškilo į paviršių, o vėliau, veikiami jūros korozijos, suformavo uolas. Be to, jeigu atidžiau skaičiuotume, pamatytume, kad iš tikrųjų kalvų yra ne septynios, o aštuonios. Greičiausiai kalkingosios kalvos buvo seserimis pavadintos metaforiškai, pasinaudojus vietine legenda apie tarp kalvų viename namų gyvenusias septynias seseris.

Seserys turi netgi vardus: Maia, Alcyone, Asterope, Celaeno, Taygele, Electra ir Merope. Beje, britų rašytoja Liusinda Raili (Lucinda Riley) septynių vaikų motina, užsimojo parašyti istoriją apie septynias seseris. Savo svajonę ji įgyvendina: jau parašytos ir netgi į lietuvių kalbą išverstos šešios istorijos. Verta paskaityti (visos knygos yra miestelio bibliotekoje).

Taigi šią vasarą mano aplankytos vietos – vienos gražiausių ir įsimintiniausių. Nuostabus paplūdimys ir didingos kalvos – puikus gamtos kūriny. Čia smagiai praleisti laiką gali visokio amžiaus žmonės.

Austėja Balkauskaitė, II gimn. klasė

Jaunimo mainai “Let’s participate in democratic life” Čekijoje

Liepos 25 – rugpjūčio 4 dienomis aš ir dar devyni laimingieji iš Lietuvos turėjome galimybę dalyvauti Jaunimo mainuose Čekijoje, nedideliame Libereco mieste. Visi įgijome neįkainojamos patirties, patyrėme neužmirštamų nuotykių ir tapome maža, tačiau savita ir nuoširdžia šeima, kuri nesiskiria iki šios dienos ir netgi didėja! Taigi, noriu papasakoti Jums visus nuotykius, kurie mūsų laukė. -----

Kelionė iš Marijampolės į Prahą truko šešiolika valandų. Iš visų žmonių (jų buvo dešimt) pažinojau tik savo komandos lyderius, todėl galvojau, kad tos šešiolika valandų bus pragariškai ilga kelionė, tačiau gana greitai visi susipažinome ir kita kelionės pusė prabėgo žaibiškai. -----

Prieš pasiekdami kelionės tikslą – Liberecą, nusprendėme kelias valandas pasivaikščioti po Čekijos sostinę Prahą. Tas laikas taip pat prabėgo labai greitai, nors mūsų komanda vis dar buvo šiek tiek susiskirsčiusi į grupes ir visą dieną praleidome atskirai. Po dienos, kupinos nuotykių ir dar daugiau pamatytų vietų, vakare mūsų laukė dar dviejų valandų kelionė autobusu iki Libereco – šį kartą teko važiuoti

jau ir su rumunais. -----

Liberece mus pasitiko dvi labai draugiškos čekės - Jessica ir Natali (su jomis ryšius palaikome iki šiol; beje, jos buvo atvažiavusios ir į Lietuvoje vykusius Jaunimo mainus rugpjūčio pabaigoje). -----

Pirmasis vakaras visiems buvo labai sunkus ir šiek tiek keistas, nes vieni kitų gerai nepažinojome, o ir ne visi buvo nusiteikę bendrauti (bent jau mūsų kambario draugai italai). Tą patį vakarą susipažinome su šalimis, kurios dalyvavo (Lietuva, Lenkija, Čekija, Rumunija ir Italija), jų kultūra – kiekviena šalis pristatinėjo maistą, papročius, mokė liaudies šokių ir kt.

Išaušus naujai dienai, pradėjome bendrauti, manau, projekto vadovė Gabrielos dėka. Dirbome grupelėse po penkis žmones – kiekvienas narys iš kitos šalies. Visą savaitę gilinomės į rinkimų sąvokas, patys buvome kaip ir mažos „partijos“ dalyviai, iš komandos turėjome deleguoti vieną dalyvį prezidento rinkimams. Rinkimų dieną turėjome ne viską, ko mums reikėjo, ir mūsų vos nediskvalifikavo, bet mūsų deleguotas žmogus pavergė visų širdis savo kalba ir laimėjo rinkimus! -----

Mes, lietuviai, per tą savaitę labai pasikeitėme, visi, atrodo, tapome viena maža šeima, sutarėme labai gerai. Vakaraus, kai turėdavome laisvo laiko, eidavome į miestą arba sėdėdavome prie netoli mūsų bendrabučių esančio tilto, kuris vakare atrodė beprotiškai gražiai. Pamatė, kokie artimi mes esame, prie mūsų prisijungdavo ir lenkė Olija, rumunas Mihai ir Čekas Jarda. Jų dėka mes išmokome be baimės kalbėti angliškai, o tai daryti, bent man, pačioje pradžioje sekėsi labai prastai. -----

Grįžę į Lietuvą, jautėme, kad atsiveikinti vieniems su kitais bus sunku. Išivaizduokite, prieš savaitę buvome net nepažįstami žmonės, o namo skirstėmės visi su ašaromis akyse. Išsiskyrėme, tačiau neilgam – vos po dviejų dienų dalis mūsų ir vėl susitiko, o po savaitės beveik visi susitikome kituose mainuose Lietuvoje, nors dalis mūsų buvo tik svečiai. Taigi, iš šių mainų aš parsivežiau begalę nuotykių, žinių, susiradau draugų iš užsienio ir sugrįžau su „nauja šeima“ ir draugais iš Lietuvos. -----

Na, o jei susidomėjote ir norite prisijungti prie mūsų nuostabios „šėimos“, sekite naujienas feisbuko puslapyje VŠĮ “Jaunimo ambasadoriai” ir registruokitės į veiklas, kurių yra be galo daug ir jos vyksta dažnai. Kuo mūsų daugiau – tuo linksmiau!

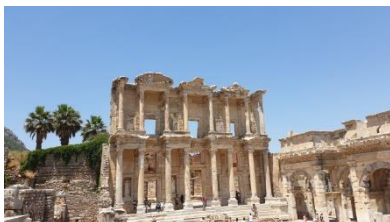

Justė Dvarvydaitė, III gimn. klasė

Kai svajonės pildosi...

Kiekvieną vasarą vis daugiau mokinių išvažiuoja pailsėti į kitas šalis. I klasės mokinėi Ugnei nusišypsojo laimė aplankyti Turkiją. Pasikalbėjus su Ugne, paaiškėjo, kad jai labiausiai patiko tos šalies gamta ir kava ☺. Ji džiaugėsi kalnais, apsilankymu Fethiye mieste ir antikiniame mieste pavadinimu Ephesus. Kita Ugnės svajonė – Graikija.

Gabija Žalkauskaitė, 8 klasės mokinė

Vokietija, Norvegija, Švedija ir Danija yra šalys, į kurias išvažiuoja padirbėti nemažai lietuvių. O vasara – pats tinkamiausias metas susipažinti su šiomis šalimis ten dirbančių lietuvių vaikams. Galimybę aplankyti Švediją ir Daniją turėjo ir I klasės mokinė **Aurėja Astrauskaitė**. Aurėja sutiko atsakyti į keletą klausimų.

– **Kas labiausiai įsiminė Švedijoje ir Danijoje?**

– Švedijoje labiausiai įsiminė kalnai... Niekad nieko panašaus nebuvo mačiusi. Užlipi ant uolos, o nuo jos atsiveria vaizdas į jūrą... O Danijoje labiausiai įsiminė Kronborgo pilis. Užlipus į bokštą buvo matyti jūra ir Švedijos krantai. Nuostabus vaizdas!

– **Skamba tikrai įspūdingai. Galbūt lankeisi ir kokiam nors muziejuje?**

– Muziejuje nebuvo, bet lankiausi zoologijos sode. Daug gyvūnų vaikštinėja laisvai, ne aptvare. Glosčiau beždžionę, mačiau krokodilų, įvairių gyvačių, akvariumų su žuvytėmis.

– **Ar spėjai susipažinti su tų šalių žmonėmis bei kultūra?**

– Su žmonėmis nesusipažinau, bet kalbą ir kultūrą šiek tiek pažinau.

– **Ar tai buvo tavo svajonių šalis?**

– Iš dalies taip, bet dar labai norėčiau aplankyti Norvegiją.

Linkiu, kad tavo svajonės išsipildytų!

Simona Klastaitytė, 8 klasės mokinė

buvo žaidimas su spalvomis ir ženklais, o po to darbas grupėse bei jo pristatymas. Tai buvo tikrai naudinga išvyka ir pažintis su kitų šalių žmonėmis.

KARTAIS TIESIOG SMAGU PASIDALINTI LAIMĖJIMAIS....

Rugsėjo 18d. Euroscolos laimėtojai buvo pakviesti į sodybą „Karaliaus krėslas“ pasidalinti laimėjimo džiaugsmu, žiniomis bei įspūdžiais su Erasmus+ projekto dalyviais – lietuviais, italais, vengrais ir portugalais. Projekto dalyviams pristatėme savo veiklas, pasidalinome žiniomis, vėliau padainavome savo prisistatymo dainą ir buvo be galo smagu, kad visi prisidėjo prie mūsų dainos plovimais ir kojų treptelėjimais. Labai džiaugiamės, kad jiems patiko mūsų kelionės geriausių akimirklų video! Vėliau portugalai mus įtraukė į savo veiklas. Pirmiausia

Vanesa Mickevičiūtė, III gimn. klasė

Europos kalbų diena

Kiekvienais metais gimnazijoje yra minima Europos kalbų diena. Didžiausias dėmesys tenka toms kalboms, kurių mokomasi mūsų gimnazijoje: lietuvių, anglų, rusų ir vokiečių kalboms.

Rugsėjo 25 dieną Pilviškių "Santakos" gimnazijoje vyko Vilkaviškio rajono savivaldybės mokinių dainos užsienio kalba konkursas-festivalis, skirtas Europos kalbų dienai paminėti. Jame dalyvavo ir mūsų gimnazijos mokiniai: mišrus vokalinis ansamblis, solistė Justė ir merginų vokalinis ansamblis. Ruoštis padėjo mokytojos V.

Brazauskienė, N. Žemaitienė, S. Karalevičė. Merginų ansamblį lydėjo sėkmė: už dainą „Baltos rožės“, atliekamą rusų kalba, jos buvo apdovanotos asmeninėmis dovanėlėmis.

Rugsėjo 26-ąją šventę pradėjo mokytoja Reda Kulikauskienė, ragindama visus pasisveikinti ir suskaičiuoti iki dešimt įvairiomis kalbomis: lietuviškai, angliškai, rusiškai ir vokiškai. Emocijų netrūko! Šiais metais pasirinkome temą „Frazeologizmai įvairiose kalbose“, todėl mokiniai rinko įdomiausius frazeologizmus, juos aiškinosi, iliustravo. Lietuvių kalbos ir literatūros mokytoja A. Adomaitytė priminė frazeologizmų istoriją, jų atėjimą iš anglų kalbos, klausinėjo jauniausių mokinių, ar jie kada nors buvo „pametę galvas“, „nukabinę nosis“, „gaudė varnas“, „drebino kinkas“. 5 klasės mokinys, ketverius metus gyvenęs Vokietijoje, taisyklinga vokiečių kalba palinkėjo visiems gražios dienos, gerų pažymių ir sėkmės. Pabaigoje skambėjo dainos įvairiomis kalbomis.

Mokytoja A. Adomaitytė

SVEIKINAME...

... gimnazijos mokinių komandą, Vilkaviškio rajono savivaldybės mokyklų mokinių lengvosios atletikos **rudens kroso** pirmenybėse (tarp gimnazijų) laimėjusią **II vietą**. Mokytoja Vilija Zajankauskienė.

Laimės raktas: dėkingumas. Kad Jūsų savijauta pasikeistų, pirmiausia turite pripažinti, kad nėra nieko nuostabesnio kaip tai, jog gyvename, vaikštome, matome, kalbame. (O. M. Aivanovas)

Laikraštį parengė Laura Petrulytė, Silvija Ališauskaitė, Deimantė Povilaitytė, Justė Dvarvydaitė, Vanesa Mickevičiūtė, Austėja Balkauskaitė, Laima Grudzinskaitė, Gabija Jeseliūnaitė, Simona Klastaitytė, Gabija Žalkauskaitė ir mokytoja A. Adomaitytė. Maketavo Indrė Brazaitytė.